

**วิจัยประเมินหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ**

**The Program Evaluation Research on Master of Management
in Industrial Management Academic Year 2017 (Revision)
Business Administration Huachiew Chalermprakiet University**

ชุตีระ ระบอบ สิทธิโชค สินรัตน์ ชีระวิทย์ สุริรัตนันท์ พิษณุ วรรณกุล และพิมพ์สิริ ภูตระกูล
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ 18/18 ถ.เทพรัตน์ (บางนา-ตราด)
กม.ที่ 18ต.บางโหลง อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540
E-mail : chutira.99@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ใช้ตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ บริบท ปัจจัยนำเข้าสู่ระบบ กระบวนการและผลผลิต ประชากร ได้แก่ นักศึกษาปัจจุบัน อาจารย์ผู้สอน ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำหลักสูตร ด้านบริบท ปัจจัยโครงสร้าง หลักสูตรและรายวิชา มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วย ด้านเนื้อหาวิชาครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านกระบวนการ ปัจจัยการจัดการเรียนการสอน เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในทุกปัจจัย เช่นเดียวกับคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน และการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์/การศึกษาอิสระ ด้านผลผลิต นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาเห็นด้วยอย่างยิ่ง ปัจจัยที่มีคะแนนต่ำ คือ คุณลักษณะในการแสวงหาความรู้ใหม่เพิ่มเติม และความมุ่งมั่นพัฒนาตนเอง

ข้อค้นพบจากการวิจัย ควรมีการวิจัยประเมินและติดตามผลความก้าวหน้าในอาชีพของ
มหาบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงเนื้อหาและรายวิชาให้ทันสมัยประยุกต์ใช้ตรง
กับการทำงานหรือประกอบอาชีพ

คำสำคัญ: วิจัยประเมินหลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม
คณะบริหารธุรกิจ

Abstract

This Research aims to evaluate Master of Management in Industrial Management Program of Business Administration Faculty Huachiew Charlermpakiet University 2017 by using CIPP Model for curriculum's improvement and development guideline in accordance with its objectives and to the need of learner and society responsiveness.

This research proposed CIPP Model evaluation's theory by Daniel L. Stufflebeam comprised of 4 factors: context, input, process, and outputs. The stakeholder comprise of students, lecturer, undergraduate and supervisor are population. The research instrument's are questionnaire, interviews and focus group to analyze frequency, average , standard deviation. The results revealed that in its opinion of fulltime lecturer agreed to curriculum structure and subjects and strongly agreed to student's characteristics including learning and teaching. The research's result found that students agreed with structure and subject, learning and teaching and strongly agree in classmate characteristics. The employer and supervisor strongly agreed in every factors. For graduate's overview, strongly agree to characteristic's lecturer, thesis and individual study's advisory, agreed with structure. subjects and management efficiency. Research finding showed that it must be continuous evaluation students progress to get further information for the improvement of subject matters and should be able to apply the requirement for labor market.

Keywords: Program Evaluation Research, Master of Management (Industrial Management)
Business Administration Faculty

บทนำ

การศึกษาถือได้ว่าเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ การพัฒนาคุณภาพประชากรจึงขึ้นอยู่กับการศึกษาเป็นสำคัญ และจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแนวนโยบายการจัดการศึกษาของภาครัฐและความร่วมมือของทุกหน่วยงาน ระบบการศึกษาที่จะบรรลุผลสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับระบบและกลไกเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรที่เปรียบเสมือนเข็มทิศที่ใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของแผนการศึกษาที่ต้องการผลิตบัณฑิตเพื่อเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถประกอบอาชีพตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเอง หลักสูตรจะตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายได้ สมบูรณ์ครบถ้วนเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการพัฒนาหลักสูตร เครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรก็คือ การประเมินหลักสูตร

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คณะบริหารธุรกิจได้มีการจัดทำหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต (การจัดการอุตสาหกรรม) เริ่มจัดการเรียนการสอนนับตั้งแต่ปี.ศ. 2549 เน้นองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอุตสาหกรรม มุ่งให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ ทักษะปฏิบัติงาน มีความสามารถคิดวิเคราะห์และตัดสินใจ รวมทั้งมีความสามารถในการบริหาร จากการศึกษาสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการหลักสูตรจึงจัดทำโครงการวิจัยประเมินหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช 2560 ขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 โดยใช้ตัวแบบการประเมิน CIPP Model สำหรับเป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร รวมทั้งเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคม

ขอบเขตการวิจัย

ในการประเมินผู้วิจัยจะประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเฉพาะหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560
2. บริบท หมายถึง ลักษณะการประเมินจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหา วารสารที่มีอยู่ในหลักสูตร
3. ปัจจัยนำเข้า หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ได้แก่ อุปกรณ์ ผู้เรียน การเรียนการสอน อาคารสถานที่ งบประมาณ
4. ปัจจัยกระบวนการ หมายถึง การประเมินในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การบริหาร
5. ปัจจัยผลผลิต หมายถึง การประเมินเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีคุณสมบัติตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาวะการมีงานทำหรือการศึกษาต่อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงคุณภาพการจัดการศึกษาตามหลักสูตรจากการใช้ตัวแบบ CIPP Model สำหรับใช้เป็นข้อมูลพิจารณาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. ใช้ข้อมูลสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรมีความให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนและความต้องการของสถานประกอบการที่มหาบัณฑิตทำงาน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

การประกันคุณภาพทางการศึกษา หลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเนื่องจากเป็นเครื่องมือกำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ วัตถุประสงค์สำคัญของการจัดการศึกษาก็คือ ต้องการพัฒนาคอนให้เจริญองงาม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม สามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกัน รวมทั้งสร้างความเจริญให้กับสังคม

ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตรสำหรับใช้ในการวิจัยประเมินหลักสูตรในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ยึดแนวทางการให้คำนิยามของ Tabá และ Good ว่า หลักสูตรหมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์

ทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะ การเลือกและการจัดเนื้อหาวิชา วิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล โดยมีความหมายครอบคลุมถึงรายวิชา โปรแกรมการเรียน และกลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หลักสูตรมีความสำคัญโดยเป็นเครื่องมือถ่ายทอดเจตนาารมณ์หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติไปเป็นกิจกรรมขั้นพื้นฐาน เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา เป็นเอกสารเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามและเข้าใจตรงกัน เป็นแผนการปฏิบัติงานในการจัดการเรียนการสอน เป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษา เป็นเครื่องกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ตลอดจนเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและรูปแบบของชุมชนหรือสังคม รวมทั้งเป็นแผนดำเนินงานของผู้บริหารสถาบันการศึกษา

การประเมินและการประเมินหลักสูตร

การประเมิน (Evaluation) ไม่ใช่สิ่งใหม่แต่เกิดขึ้นมานานมาแล้วในอดีตก่อนการกำเนิดเป็นชาติรัฐหรือประเทศ เป็นการนำผลที่เกิดขึ้นมาสรุปเพื่อตัดสินใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามปกติผู้ประเมินมักจะเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องนั้นๆ เองจากข้อมูลที่ปรากฏ อาทิ ความรู้ ความเชื่อประสบการณ์ที่สะสมอย่างต่อเนื่องในอดีตหรือการใช้วิจารณ์เฉพาะ เช่น นักปรัชญา นักวิทยาศาสตร์ นักทฤษฎีหรือนักบวชในศาสนา โดยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การสังเกต การทดลอง การทดสอบ การสอบถามเป็นหลัก (ชุตีระ ระบอบ, 2549) แนวความคิดการประเมินได้มีการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องและจริงจังเมื่อประมาณหนึ่งร้อยปีเศษที่ผ่านมา ในศตวรรษที่ 19 โดย Joseph M. Rice (1914) ผู้ที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นบิดาของการวิจัยทางการศึกษา (Father of Education Research) ทดลองใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Tests) ขึ้นในโรงเรียน หลังจากนั้นต่อมา Alfred Binet (1887) ทำการประเมินความสามารถของเด็กที่ด้อยโอกาสในชั้นเรียน และพัฒนาเป็นแบบทดสอบความสามารถทางสติปัญญาพื้นฐานที่ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย สำหรับในการวิจัยประเมินหลักสูตรนี้ นำตัวแบบ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam (1990). มาเป็นแนวทางในการวิจัย

ปรัชญาของการประเมิน

การประเมินเป็นเรื่องของการตัดสินคุณค่า (Value) ว่า สิ่งที่จะประเมินนั้นมีคุณค่าหรือไม่ และมีคุณค่าในมิติใด (คุณค่าในที่นี้คือ คุณประโยชน์ หรือคุณสมบัติ) ดังนั้น หน้าที่ผู้ประเมินจะต้องพยายามค้นหาคุณค่าของสิ่งที่ประเมินดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ต้องการประเมิน (ชุตีระ ระบอบ, 2549) สิ่งที่จะถูกประเมินอาจมีหลายรูปแบบหรือระดับที่แตกต่างกัน ได้แก่ ทรัพยากร กิจกรรม โครงการ แผนงาน หน่วยงาน สถาบัน

องค์การ และสังคม ซึ่งเป็นระดับสูงสุด โดยมีเป้าหมายของการประเมินคือ การพัฒนาคุณค่าของสิ่งที่มี
มุ่งประเมิน ดังนั้น เป้าหมายสูงสุดของการประเมินจึงอยู่ที่การพัฒนาสังคมส่วนรวม

การประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรนับเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ทราบว่าหลักสูตรมีคุณค่าและสามารถ
ตอบสนองผู้เรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาหรือไม่ ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตรเป็น
อย่างไร (วสันต์ ทองไทย, 2551) กล่าวโดยสรุปการประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการเก็บ
รวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อนำมาตัดสินใจในสิ่งที่ต้องการวัดหรือประเมินในที่นี้คือหลักสูตร และ
ค้นหาสิ่งที่บกพร่องหรือเป็นปัญหา และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาแก้ไขหลักสูตรให้ดีขึ้น

องค์ประกอบและสิ่งที่ต้องประเมินหลักสูตร

ก่อนที่จะทำการประเมินหลักสูตร ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินจะต้องตอบคำถามว่า สิ่ง
ที่จะประเมินคืออะไร จะตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ประเมินด้วยวิธีใด ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินอะไรบ้าง
และผลของการประเมินจะนำไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงเพื่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างไร สิ่ง
ที่ต้องประเมิน ได้แก่ เอกสารหลักสูตร การใช้หลักสูตร สัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร และระบบหลักสูตร
ทั้งนี้โดยจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร คือ เพื่อการปรับปรุงหลักสูตร และเพื่อสรุปผล

รูปแบบการประเมินหลักสูตร

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 207-208) อธิบายว่าในปัจจุบันรูปแบบการประเมินหลักสูตร
สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. การประเมินหลักสูตรที่สร้างเสร็จใหม่ๆ เป็นการประเมินผลก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ในกลุ่ม
นี้จะเสนอรูปแบบที่เด่น คือ รูปแบบการประเมินหลักสูตรด้วยเทคนิคการวิเคราะห์แบบ Puissance
(Puissance Analysis Technique)
2. การประเมินหลักสูตรในระหว่างหรือหลังการใช้หลักสูตร แบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 4 กลุ่ม
ได้แก่ ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก ไม่ยึดเป้าหมาย ยึดเกณฑ์เป็นหลัก และช่วยการตัดสินใจ

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยทั่วไป ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ออกแบบวิจัย
สร้างเครื่องมือวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความหมายและสรุปผล

การออกแบบวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้เรียน ได้แก่ นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ชั้นปีที่ 1-2 (รหัส 58-59) จำนวน 15 คน ได้แก่ นักศึกษารหัส 58 จำนวน 8 คน และนักศึกษารหัส 59 จำนวน 7 คน
2. อาจารย์ผู้สอนในวิชาเอก และวิชาเลือก จำนวน 7 คน
3. มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 8 คน
4. นายจ้าง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้างานของมหาบัณฑิต จำนวน 8 คน

เครื่องมือวิจัย

1. แบบสอบถาม สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดรวมทั้งการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต มีจำนวน 4 ชุด
2. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบมีโครงสร้าง มี 3 ตอนดังนี้ สถานภาพทั่วไป และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนใน 4 ด้าน (ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยการเรียนการสอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน และด้านผลผลิต) และเสนอปัญหาหรือข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาและสร้างโครงร่างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์
3. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย
2. นำหนังสือที่ได้รับการอนุมัติแล้วไปให้ตัวอย่างและหน่วยงานที่เป็นตัวอย่าง พร้อมกับแบบสอบถามหรือแบบสัมภาษณ์
3. วางแผนเพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล
4. แจกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ประชากร
5. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และประมวลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป การวิเคราะห์ผลการประเมินหลักสูตร การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินหลักสูตร การวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด และปัญหาหรือข้อเสนอแนะ

สำหรับเกณฑ์การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ผลการประเมินหลักสูตร มีความเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 3.51-4.50 หมายถึง มีความเห็นในระดับเห็นด้วย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเห็นในระดับไม่แน่ใจ 1.51-2.50 หมายถึง มีความเห็นในระดับไม่เห็นด้วย 0.01-1.50 หมายถึง มีความเห็นในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์

2.1 การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ถูกสัมภาษณ์

2.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการจัดสัมมนากลุ่มย่อย

วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร

การแปลความหมายและสรุปผล

ผู้วิจัยได้แปลความหมายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยพรรณนาคูณลักษณะของข้อมูลจากผลการสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา หลังจากนั้น จึงสรุปผลการศึกษาเพื่อดูความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์มากที่สุด รองลงมา ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอกมีการประสบการณ์สอนในสถาบันการศึกษาทั่วไป ตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป สอนรายวิชา สัมมนาการจัดการอุตสาหกรรม และส่วนใหญ่ผู้สังกัดมหาวิทยาลัยของเอกชน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตร การจัดการมหับัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาในภาพรวม อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.45$) วิชาเอกบังคับและวิชาเอกเลือกแต่ละวิชามีความเหมาะสม ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.50$) ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ และจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาเอกเลือกมีความเหมาะสม

ปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักศึกษาที่สอนในภาพรวม อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นด้วยในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.56$) ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 5.00$) ได้แก่ มีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา

ปัจจัยด้านองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.61$) ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.83$) คือ เครื่องมืออุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยและเอื้อต่อการเรียนการสอน สำหรับข้อเสนอแนะ ด้านสภาพแวดล้อม (สภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่ดี) ด้านปัจจัยการเรียนการสอน (ส่งเสริมให้นักศึกษาให้ความสำคัญกับการใช้ห้องสมุดเพื่อสืบค้นวิทยานิพนธ์ในเรื่องที่ศึกษา แทนการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียว) ด้านกระบวนการเรียนการสอน (เน้นการคิดในเชิงวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ สอดแทรกในเนื้อหาแต่ละวิชา) ด้านการผลิต (รักษาคุณภาพของมหาบัณฑิตอย่างต่อเนื่องและมีเสริมสร้างความรู้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาที่กำลังศึกษาปัจจุบัน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป

นักศึกษาที่กำลังศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26 - 31 ปี มีสถานภาพโสด มีเกรดเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 3.42 - 3.62 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมากที่สุด รองลงมาธุรกิจส่วนตัว รายได้ต่อเดือนระหว่าง 30,001 - 40,000 บาท และระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท ลักษณะงานที่ทำตรงกับสาขาวิชาที่เรียน เหตุผลในการเลือกเรียนหลักสูตรนี้ ได้แก่ อันดับที่ 1 เป็นหลักสูตรที่น่าสนใจ รองลงมา ต้องการปรับวุฒิให้สูงขึ้น และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่างๆ ของหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยด้านโครงสร้างหลักสูตรและรายวิชาในภาพรวมนักศึกษาที่กำลังศึกษาปัจจุบันมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.91$) ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเหมาะสมของจำนวน

หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ($\bar{X} = 4.20$) รองลงมา ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ ($\bar{X} = 4.10$) ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ คำอธิบายของแต่ละรายวิชาไม่มีความซ้ำซ้อนกัน ($\bar{X} = 3.50$)

ปัจจัยด้านคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียนในภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.22$) ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีทัศนคติที่ดีต่อสาขาวิชาที่ศึกษา ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมา มีความกระตือรือร้นในวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 4.53$) ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด มีความรู้ระดับปริญญาตรีเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาสำหรับหลักสูตร ($\bar{X} = 3.80$)

ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.63$) ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.10$) คือ รองลงมา ได้แก่ การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความสะดวกและรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.87$) ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ห้องเรียนมีความเหมาะสมที่จะสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.20$) ข้อคิดเห็นเสนอแนะ ด้านสภาพแวดล้อม (ควรมีวารสารบทความวิจัยครบทุกสถาบันควรจัดที่สำหรับพักระหว่างเรียนพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก ปรับปรุงเรื่องความสะดวกของพื้นที่ห้องเรียน กลิ่นและแสงสว่างในห้องเรียน) ด้านปัจจัยการเรียนการสอน (ควรจัดให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมเครื่องพิมพ์สำหรับนักศึกษา และการถ่ายเอกสารลำบากมาก) ด้านกระบวนการเรียนการสอน (เน้นผู้เรียนเพิ่มความมุ่งมั่นในการเรียนให้มากขึ้น) และด้านการผลิต (ประชาสัมพันธ์เผยแพร่และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากขึ้น)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชามหาบัณฑิต

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป

นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชามหาบัณฑิตส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจประเภทการผลิต รองลงมา การขาย และการบริการ ส่วนใหญ่มีคุณวุฒิ/ระดับการสำเร็จการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาโท รองลงมา ปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงาน ระหว่าง 8 - 13 ปี มีระยะเวลาที่รู้จักกับมหาบัณฑิต 3 - 8 ปี มากที่สุด และมีลักษณะความเกี่ยวข้องพันกับมหาบัณฑิต คือ เป็นนายจ้างมากที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่างๆ ของมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการประเมินหลักสูตรด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยกับ ระดับความคิดเห็นของนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชามหาวิทยาลัย

ข้อที่	ปัจจัยด้านต่างๆ เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	มีความรอบรู้ในการปฏิบัติงานและความรู้ทั่วไป	4.54	.519	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2	มีความรู้ทางการบริหารจัดการที่ดี	4.62	.506	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.69	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	มีความรู้ในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา	4.69	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5	สามารถนำความรู้มาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	4.77	.439	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6	มีเทคนิคการตัดสินใจที่ดี	4.62	.506	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7	มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการปฏิบัติงาน	4.62	.506	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8	มีความรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับการทำงาน	4.38	.506	เห็นด้วย
9	มีระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน	4.85	.376	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10	มีคุณลักษณะของความเป็นผู้นำ	4.72	.277	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11	มีความซื่อสัตย์ในการทำงาน	4.65	.376	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12	มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	4.80	.435	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13	มีทัศนคติที่ดีต่องานที่ทำ	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14	มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน	5.00	0.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15	มีการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม	4.25	.519	เห็นด้วย
16	มีการปรับตัวและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	4.57	.439	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
17	มีความยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม	4.79	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18	มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง	4.34	.519	เห็นด้วย
19	การรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น	4.36	.506	เห็นด้วย
20	การใช้เวลาให้เป็นประโยชน์	4.46	.519	เห็นด้วย
21	มีทักษะในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	4.75	.376	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
22	มีการวางแผนปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ	4.59	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
23	สามารถใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการปฏิบัติงาน	4.57	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
24	มีทักษะการทำงานในลักษณะทีมงาน	4.82	.277	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
25	มีความอดทนต่อการทำงานหนัก	5.00	.000	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
26	มีความเสียสละในการทำงาน	4.65	.277	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
27	เป็นผู้ที่ทำงานโดยยึดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร	4.60	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
28	มีความสามารถในการติดต่อประสานงาน	4.75	.439	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
29	มีความกระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	4.90	.277	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
30	มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์	4.60	.480	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	รวม	4.67	.356	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 1 ในภาพรวม นายจ้างหรือผู้บังคับบัญชามหาวิทยาลัยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.67$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3 ปัจจัย ได้แก่ มีทัศนคติที่ต่องานที่ทำ มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน และมีความอดทนต่อการทำงานหนัก ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมาได้แก่ มีความกระตือรือร้นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 4.34$)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไป

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เพศชาย มีอายุระหว่าง 25 - 35 ปี สถานภาพโสด มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 50,001 บาท รองลงมา 30,001 - 40,000 บาท ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท และธุรกิจส่วนตัว ลักษณะงานใกล้เคียงกับสาขาวิชาที่เรียน เหตุผลที่เลือกเรียน อันดับ 1 คือหลักสูตรน่าสนใจ รองลงมาคือ สถาบันการศึกษามีชื่อเสียง และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพ ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ของหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการประเมินหลักสูตรด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน/บรรยายกับระดับความคิดเห็นของมหาบัณฑิต

ผลการวิเคราะห์ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน/บรรยายกับระดับความคิดเห็นของมหาบัณฑิต ในภาพรวม มหาบัณฑิตมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.75$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านวิชาชีพ ($\bar{X} = 5.00$) รองลงมาคือ มีการใช้เทคนิคการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และมีเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดี มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยได้แก่ มีความสามารถในการอธิบายเนื้อหาวิชาให้เข้าใจชัดเจน ($\bar{X} = 4.50$)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการประเมินหลักสูตรด้านโครงสร้างหลักสูตรและหลักวิชา กับระดับความคิดเห็นของมหาบัณฑิต ในภาพรวมมหาบัณฑิตมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.32$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งมี 2 ปัจจัย ได้แก่ เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาเอกบังคับมีความเหมาะสม (24 หน่วยกิต) ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมาได้แก่ เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.50$) ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.50$) ได้แก่ คำอธิบายของแต่ละรายวิชาไม่มีความซ้ำซ้อนกัน

ปัจจัยด้านคุณลักษณะของเพื่อนนักศึกษาร่วมชั้นเรียนในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.53$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ จำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.75$) ปัจจัยด้านการให้คำปรึกษา ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.88$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในการเรียน เนื้อหาวิชา และการทำรายงานมากขึ้น การให้คำปรึกษาของอาจารย์ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 5.00$)

ปัจจัย ด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียนในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.79$) ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การใช้เทคนิค วิธีการเรียนการสอน และสื่อการสอนมีความหลากหลายและทันสมัย มีการกระตุ้นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในชั้นเรียน และมีการเสริมสร้างและก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน ($\bar{X} = 5.00$)

ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร ในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.41$) โดยมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวน 2 ปัจจัย ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีกิจกรรมสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตร ($\bar{X} = 4.65$)

ปัจจัยด้านการให้บริการห้องสมุดและสื่อการศึกษาในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.54$) ปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีความสะดวกรวดเร็วในการสืบค้นข้อมูล ($\bar{X} = 5.00$)

ปัจจัยด้านความสะดวกในการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.50$) โดยทุกปัจจัยมีความคิดเห็นระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.50$) ด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องเรียน ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.39$)

ตอนที่ 3 ข้อมูลการประเมินระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการประเมินหลักสูตรด้านความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา จากตารางที่ 2 ด้านความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษาในภาพรวม มี

ข้อที่	ความพึงพอใจในงานของผู้สำเร็จการศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับ
1	โอกาสในการได้ใช้ความรู้ที่เรียนพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน	4.60	.516	เห็นด้วยมากที่สุด
2	ค่าตอบแทนที่ได้รับ	4.33	.516	เห็นด้วย
3	คุณลักษณะของหัวหน้างาน/ผู้บังคับบัญชา	4.65	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	ลักษณะการปกครองบังคับบัญชาในหน่วยงาน	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5	การเสริมสร้างโอกาสและความก้าวหน้าในงาน	4.50	.548	เห็นด้วย
6	นโยบายและการบริหารงานขององค์กร	4.17	.408	เห็นด้วย
7	ระบบการทำงานและการจัดโครงสร้างขององค์กร	4.50	.548	เห็นด้วย
8	สวัสดิการในการทำงาน	4.33	.516	เห็นด้วย
9	สภาพแวดล้อมในการทำงาน	4.50	.548	เห็นด้วย
10	สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11	ความสัมพันธ์อันดี และความสามัคคีกลมเกลียวในองค์กร	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12	คุณค่าในตนเองและความสำคัญของงานที่ปฏิบัติ	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13	การให้ความสำคัญกับพนักงาน	4.50	.548	เห็นด้วย
14	ความยุติธรรมในการทำงาน	4.67	.516	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15	การได้รับความไว้วางใจในการทำงาน	4.50	.516	เห็นด้วย
16	การบริหารจัดการที่มีคุณธรรม (Good Governance)	4.50	.548	เห็นด้วย
	รวม	4.53	.149	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.53$) เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 7 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะการปกครองบังคับบัญชาในหน่วยงาน สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์อันดี และความสามัคคีกลมเกลียวในองค์กร คุณค่าในตนเองและความสำคัญของงานที่ปฏิบัติ และความยุติธรรมในการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.67$) ปัจจัยที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ นโยบายและการบริหารงานขององค์กร ($\bar{X} = 4.17$)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมมนากลุ่มย่อย

การสัมมนากลุ่มย่อย เรื่อง “แนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหลักสูตร และคุณภาพของวิทยานิพนธ์/การศึกษานิพนธ์ และจริยธรรมวิจัย” เมื่อ 19 พฤษภาคม 2560 มีผู้เข้าร่วม 20 คน สรุปได้ดังนี้

1. บทวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของหลักสูตรจุดแข็งของหลักสูตร

(1) หลักสูตรสามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตมหบัณฑิตทางการจัดการอุตสาหกรรม และโลจิสติกส์ สอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทางประเทศรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้ากับประเทศในประชาคมอาเซียนและจีน

(2) โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา มีความเหมาะสม มีรายวิชาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของมหบัณฑิต

(3) หลักสูตรมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา มีการปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลา และให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

(4) อาจารย์ผู้สอนทั้งภายในและจากภายนอกในหน่วยงานต่างๆ ภาคธุรกิจ มีคุณวุฒิและประสบการณ์ในสาขาวิชาที่สอน เป็นการเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ของนักศึกษา

จุดอ่อนของหลักสูตร

ด้านนักศึกษา พื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของนักศึกษามีความแตกต่างกันทำให้มีผลต่อการทำวิทยานิพนธ์หรือการศึกษานิพนธ์ทั้งด้านระยะเวลาและคุณภาพของงาน

ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน ยังไม่มีประสิทธิภาพและทันสมัยทำให้ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอน เช่น ความเร็วของอินเทอร์เน็ต ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์

โอกาสของหลักสูตร

มหบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทางด้านจัดการอุตสาหกรรมยังเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการเนื่องจากการเข้ามาลงทุนในไทยของบริษัทข้ามชาติต่างๆ เช่น จีน และอาเซียน นอกจากนี้หลักสูตรมีโอกาสที่จะรองรับความต้องการดังกล่าว

อุปสรรคของหลักสูตร

ด้านการแข่งขัน มีสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาจำนวนมาก ทั้งของรัฐและเอกชน และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ ทำให้มหบัณฑิตไทยเสียเปรียบเชิงการแข่งขัน โดยเฉพาะความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ

2. ด้านการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินงานของหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอนเฉพาะวันอาทิตย์แม้จะเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อผู้ที่ทำงานวันเสาร์ แต่ระยะเวลาในการทบทวนบทเรียนมีจำกัดเนื่องจากต้องการทำงานทุกวัน หลักสูตรควรจัดให้มีการทบทวนรายวิชาเป็นรายกรณีหรือตามที่คุณเรียนประสงค์ เช่น ระเบียบวิธีวิจัย และควรจัดหลักสูตรเสริมทักษะภาษาต่างประเทศ เพื่อสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการทำงานหรือประกอบอาชีพ

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ด้านบริบท วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม โครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาวิชา สอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและความต้องการของตลาดแรงงาน รายวิชา ส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ จำนวนหน่วยกิตวิชาเอกบังคับและวิชาเอกเลือกมีความเหมาะสม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

ด้านปัจจัยนำเข้า การจัดการเรียนการสอนในภาพรวมมีระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอนทันสมัย ห้องเรียนเหมาะสมที่จะสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ แต่ควรเพิ่มประสิทธิภาพด้านการติดต่อประสานงานให้มีความสะดวกและรวดเร็วขึ้น

ด้านกระบวนการ พบว่า ในภาพรวมเห็นด้วยอย่างยิ่งแต่ยังคงต้องส่งเสริมบรรยากาศการเรียน การสอนในอันที่จะเป็นสิ่งที่จูงใจให้นักศึกษา การมีส่วนร่วม ด้านการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา/วิทยานิพนธ์/การศึกษาอิสระ ในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในทุกปัจจัย

ด้านผลผลิต พบว่า ในภาพรวมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ ด้านการปกครองบังคับบัญชา สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีกลมเกลียวในองค์กร คุณค่าในตนเองและความสำคัญของงานที่ปฏิบัติ และความยุติธรรมในการทำงาน

อภิปรายผล

ผลการประเมินหลักสูตรทำให้ทราบว่าหลักสูตรและรายวิชาตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ได้ตามจุดมุ่งหมาย สอดคล้องกับจิตพิสัย เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ที่ว่า การประเมินหลักสูตรเพื่อตรวจสอบว่ามีความสอดคล้องกับสถานะแวดล้อมหรือบริบท รวมทั้งความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร และธำรง บัวศรี (2542) ที่ว่าการประเมินเป็นการให้ได้ข้อมูลสำหรับวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของหลักสูตรว่ามีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด มีข้อบกพร่องที่อาจเกิดขึ้นใดบ้าง

สำหรับเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงแก้ไข และสอดคล้องกับ ส.วาสนา ประมวลพฤกษ์ (2544) ที่ว่า ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะทำให้ผู้มีหน้าที่ตัดสินใจทบทวนเพื่อปรับหลักสูตรให้มีความเหมาะสม เข้าใจถึงสภาพแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาหลักสูตร นอกจากนี้ ผลการสัมมนากลุ่มย่อย หลักสูตรสามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตมหาบัณฑิตทางการจัดการอุตสาหกรรมและ โลจิสติกส์ สอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทางประเทศทางด้านการพัฒนาโลจิสติกส์ สอดคล้องกับงานวิจัยของชุตริระ ระบอบ (2559) เกี่ยวกับความจำเป็นในการผลิตบัณฑิตทางการจัดการ โลจิสติกส์เข้าสู่ตลาดแรงงานเพื่อตอบสนองกำลังคนของประเทศ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยประเมิน และติดตามผลมหาบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะทราบถึง การพัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพ และนำข้อมูลมาปรับปรุงเนื้อหาสาระ และรายวิชาของหลักสูตร ให้ทันสมัยและสามารถประยุกต์ใช้ได้ตรงกับความต้องการในการทำงานหรือประกอบอาชีพ
2. การวิจัยประเมินความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของมหาบัณฑิตและติดตามผล เป็นระยะสำหรับปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำ เช่น การเพิ่มพูนคุณลักษณะเกี่ยวกับการแสวงหาความรู้ใหม่ เพิ่มเติมและความรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับการทำงาน เพื่อที่จะนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

- กาญจนา คุณารักษ์. (2543). **พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร**. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (สิงหาคม 2545). “ตัวบ่งชี้ของผู้สอนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ” วารสารวิชาการ. 5 (8) 57-60.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). **การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร : อลิ้นเพชร.
- ชุตริระ ระบอบ. (2549). “ศาสตร์การประเมิน.” **เอกสารประกอบการบรรยาย**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

ชูตรีระ ระบอบ และคณะ. (2559). วิจัยประเมินหลักสูตรการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน. วารสาร
ธุรกิจปริทัศน์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2560.

วสันต์ ทองไพบ. (2551). การประเมินหลักสูตรจากทฤษฎีสู่ปฏิบัติ. สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. [ออนไลน์] แหล่งที่มา [http://
www.doed.edu.ku.ac.th/article/eva_curr](http://www.doed.edu.ku.ac.th/article/eva_curr) (19 กรกฎาคม 2559)

สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล. (2559). การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยา
การจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิทยาการจัดการ)
บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.

Beauchamp, G.A. (1981). **Curriculum Theory**. 3rd ed: Llinois : The Kagg Press.

Good, V.C. (1973). **Dictionary of Education**. 3rd ed. New York: McGraw – Hill.

Kaplan, Robert, and David Nonton. **Balanced Scorecard method** [Online]. Accessed 7 March
2005. Available from <http://www.valuebasedmanagement.net/html>

Ralph Winfred Tylor. (1959). “Basic Principles of Curriculum and Instruction.” Chicago:
University of Chicago Press.

Stufflebeam, Daniel L. and Shinkfield, Anthony J. (1990). **Systematic Evaluation**. Boston :
Kluwer-Nijhoff Publishing.

Taba, Hilda. (1962). **Curriculum Development: Theory and Practice**. New York : Harcourt,
Brace and world.

